

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
TE BRUGGE
VAN 25 FEBRUARI 2015**

In de zaak ambtshalve vervolgd door het openbaar ministerie
tegen:

1. V. Jelle, Andries, Maria, geboren te Roeselare op (...), zonder beroep,
wonende (...) te 8810, Lichtervelde;

bijgestaan door meester I. D., advocaat te Brugge

2. V. O. Günther, geboren te Gent op (...), wonende (...) te 8610, Kortemark;

verstekmakend

3. V. Kevin, Willy, geboren te Roeselare op (...), logistiek medewerker,
wonende (...) te 8810, Lichtervelde;

bijgestaan door meester P. L., advocaat te Roeselare

beklaagd om:

DE DERDE :

A.

Bij inbreuk op artikel 521 van het Strafwetboek, buiten de gevallen omschreven in de artikelen 510 tot 520 van het Strafwetboek genoemd, met het oogmerk om te schaden, rijtuigen, wagons of motorvoertuigen onbruikbaar te hebben gemaakt, namelijk een voertuig van het merk MAZDA 121, ten nadele van D. Christiaan, te Lichtervelde op 16 september 2012, (BG92.L5.5988-12 & BG50.98.1140-13).

DE EERSTE EN DE TWEEDE :

Als daders,

- om de misdaad of het wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt,
- om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd,
- om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,
- om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt,

B.

Bij inbreuk op de artikelen 66, 392, 398, 399 lid 1 en 405 quater van het Strafwetboek, opzettelijk slagen of verwondingen te hebben toegebracht aan G. Nassime, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolgen hebben gehad, met de omstandigheid dat één van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst,

te Lichtervelde op 16 september 2012,
(BG43.L5.5987-12).

DE EERSTE, DE TWEEDE en DE DERDE :

Als daders,

- om de misdaad of het wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt,
- om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd,
- om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,
- om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt,

C.

Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en de artikelen 4, 4° en 10°, 19, 20, 1° van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd bij de wet van 10 mei 2007, in een van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden, te hebben aangezet tot discriminatie jegens G. Nassime wegens zijn nationaliteit, zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 bedoelde domeinen,

te Lichtervelde op 16 september 2012,
(BG43.L5.5987-12 en BG56.L5.5989-12).

DE TWEEDE :

D.

Bij inbreuk op de artikelen 392 en 398 lid 1 van et Strafwetboek, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan D. W. Jonas,
te Tielt op 20 september 2013,
(GE43.L6.4977-13 & BG43.98.2544-13).

Gezien de dagvaardingen aan de beklaagden betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering;

Gehoord de eerste en derde beklaagde in hun antwoorden en verdediging;

De tweede beklaagde, alhoewel behoorlijk gedagvaard, verschijnt niet;

De behandeling van de zaak en de debatten hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtbank verbetert de dagvaarding als volgt: de naam van de eerste beklaagde is "V." in plaats van "V."

OP STRAFGEBIED

1.

Op 16 september 2012 om 3.00u wordt de politiezone regio Tielt verzocht bijstand te verlenen aan de ploeg Tielt. Een man van vreemde origine heeft zonet slagen gekregen. De daders hebben hem achtervolgd tot in zijn woning te 8810 Lichtervelde, (...).

Ter plaatse treffen de verbalisanten er G. Nassine en zijn echtgenote M. G. aan. Beiden zijn erg aangedaan. G. Nassine vertoont roodheid onder en rond het

rechteroog. Er is een kleine snijwonde op de top van zijn tong. Kleine stukjes zijn van een tand afgebroken.

Uit het relaas van G. Nassine en zijn echtgenote M. G. blijkt dat G. Nassine omstreeks 2.30u om sigaretten ging naar café (...), waar hij nog iets bleef drinken. In de café werd G. Nassine geslagen door drie personen. Hij verliet het café, achternagezeten door een groep mannen.

M. G. verklaart dat zij lag te slapen toen G. Nassine hun appartement kwam binnengestormd met achter zich twee personen, die zij niet kent.

De kale man trapte de maxi-cosi omver en riep “zwartzak, ga terug naar je land, we hebben dat hier niet nodig.” Beide personen sloegen G. Nassine met hun vuisten en met een kinderfiets. Toen zij hen toeriep om hun appartement te verlaten, schrokken zij van haar te zien en gingen weg. De bende was ondertussen uitgegroeid tot 10 personen. Allen vertrokken.

Ze verwittigden de politie en stonden te wachten in deuropening van het appartementsgebouw, toen een man iets naar G. Nassine riep, tegen de gevel van het gebouw plaste en al waterend achter G. Nassine aanliep terwijl hij het geluid en de manieren van een kip nadeed. De man stapte vervolgens op een geparkeerde Peugeot af, stampte de linkerbuitenspiegel af, nam deze vast en dreigde ermee te slaan.

G. Nassine legt een medisch attest voor waaruit een fysisch en psychisch trauma ten gevolge de feiten blijkt en een tijdelijke arbeidsongeschiktheid wordt weerhouden tot en met 21 september 2013.

De uitbater van café (...) geeft aan de verbalisanten twee namen van personen die G. Nassine hebben aangevallen : V. Jelle en V. O. Günther.

V. Jelle verklaart dat hij in de (...) was samen met V. O. Günther en V. Dieter, toen een vreemdeling binnen kwam. Hij zag dat V. O. Günther in een hevige woordenwisseling verwickeld was met de man. Toen de vreemdeling zijn bierglas stuk sloeg op de toog, sprong hij ertussen en diende hij de man een vuistslag toe in het gezicht. V. O. Günther gaf de vreemdeling een paar slagen. Hij weet niet of de vreemdeling heeft geslagen naar V. O. Günther. De uitbater van het café kwam toen tussen en hielp de vreemdeling toen naar buiten.

Toen hij zelf naar buiten liep zag hij noch de vreemdeling noch V. O. Günther.

Hij sprong toen in zijn wagen, reed de (...) in en zag er V. O. Günther die de vreemdeling aan het slaan was. Hij sprong uit zijn wagen, kwam tussen beide en gaf de vreemdeling een slag.

De vreemdeling liep toen het appartementsgebouw in, gevolgd door V.O. Günther. Hijzelf liep achter. Hij verklaart dat zij het appartement niet zijn binnengegaan omdat de vreemde en zijn vrouw in de traphall zakken naar beneden gooiden.

V. Jelle verklaart spijt te hebben. Hij had een moeilijk moment. Zijn zus had die week zelfmoord gepleegd. Hij dronk die avond twintig glazen bier. Hij ontkent de racistische uitspraken.

V. Dieter verklaart dat hij zich achteraan in het café (...) bevond toen vooraan tumult uitbrak. Iedereen liep naar buiten, zo ook Jelle V.. Samen met Jelle ging hij met de auto op zoek naar V. O. Günther. In de (...) zag hij V. O. Günther in discussie met de vreemde. De vreemde vluchtte het appartementsgebouw binnen achternagezeten door

V. Jelle en V. O. Günther. In de traphall werden voorwerpen naar beneden gegooid. V. Jelle en V. O. Günther kwamen toen naar beneden en vertrokken.

V. O. Günther verklaart dat V. Jelle in café (...) begon ruzie te maken met de vreemdeling. Vanuit het niets escaleerde de ruzie. Volgens V. O. Günther kreeg de vreemdeling een slag in het gezicht van iemand die zich achter hem bevond. Ondermeer Jelle V. bevond zich achter hem. Zijn zus trok hem achteruit en hij ging toen naar het toilet. Toen hij terug in het café kwam, stond iedereen buiten. De vreemdeling daagde Jelle uit en riep iets naar V. O. Günther waardoor hij boos werd. Hij liep hem toen achterna tot in de (...). Ter hoogte van het appartementsgebouw zag hij dat de vreemdeling een mes in de hand had. Hij zei hem toen te vechten met zijn vuisten. Op dat ogenblik kwam V. Jelle toe met de auto. De vreemdeling vluchtte toen het appartementsgebouw binnen, achternagezeten door V. Jelle. Hij zag voorwerpen weg en weer vliegen in de traphall. Jelle werd toen waarschijnlijk afgeschrikt door de vriendin van de man met een kindje in haar armen. Het appartement hebben ze niet betreden. Ze zijn vertrokken. Iemand riep “vuile zwarten” maar hij weet niet wie precies. Hij had die avond 8 à 10 mazoutjes gedronken.

De eerste ploeg van de politiezone regio Tielt arriveert op 16 september 2012 om 2.40u in de (...) te Lichtervelde na een oproep via Ciwes van moeilijkheden in de betrokken straat.

Ter plaatse treffen de verbalisanten meerdere personen aan. Het gaat er zeer luidruchtig aan toe. De oorzaak hiervan is één persoon, die zij identificeren als V. Kevin. De man is doende tegen G. Nassine en zijn echtgenote M. G. en roept hen diverse racistische uitspraken toe zoals “ga terug naar je land zwarte aap – vuile zwarten – makkak”.

Wanneer de verbalisanten V. Kevin afzonderen in hun dienstvoertuig merkt hij op : “ik ben niet zwart genoeg zeker – trek maar partij voor die vreemde aap – het zijn gauw verkiezingen zeker, de vreemden moeten met rust gelaten worden”.

Naar aanleiding van zijn verhoor, vermelden de verbalisanten ten titel van inlichtingen dat V. Kevin zich voordoet als de correcte, beleefde, bange man doch dat daar ter plaatse maar weinig van aan was. V. Kevin heeft de ganse tijd een grote mond opgezet en diverse verwijten geuit. Niemand van de omstaanders heeft bedreigingen met een mes, uitgaande van G., opgemerkt.

V. Kevin verklaart dat hij omstreeks 3.00u via de (...) huiswaarts ging. Ter hoogte van het huisnummer 24 zag hij een meisje, aan wie hij de vraag stelde wat ze nog zo laat op straat deed. Een man van vreemde origine kwam toen uit de woning nr. 24 en vroeg hem wat zijn probleem was. Hij antwoordde dat er geen probleem was en wou de woning passeren toen de man een mes trok. Hij duwde de man achteruit om zich te beschermen. Hij ontkent de linkerbuitenspiegel van een geparkeerd voertuig te hebben afgestampt. Hij bekent de man verwijten naar het hoofd te hebben geslingerd doch geen racistische.

D D., bewoner van de (...), verklaart dat hij omstreeks 2.30u – 2.45u enorm veel lawaai hoorde op straat. Toen hij buiten ging kijken zag hij ter hoogte van het huisnummer 24 een voertuig met vier mannen. De mannen maakten blijkbaar ruzie

met de bewoners van nr. 24. Hij hoorde hen roepen “morgen komen we terug!”. Het voertuig reed toen weg.

Net voor de komst van de politie was er weer ambras op straat. Hij ging naar buiten en zag een jonge gast ruzie maken met de allochtone bewoner van nr. 24. Het bleef bij woorden. Hij zag toen de man, die later door de politie werd geïdentificeerd, zijn woede koelen op een geparkeerd voertuig. Hij stampte de buitenspiegel af en schopte meermaals op de wagen.

G. Nassine herkent na fotoconfrontatie V. Jelle en V. O. Günther als de mannen die hem in café (...) slagen toebrachten. V. O. Günther volgde hem te voet naar zijn woning. V. volgde met zijn wagen met een groep andere personen.

Beiden kwamen zijn woning binnen. V. O. Günther sloeg hem met de kinderfiets. Toen V. Jelle de woning binnenkwam sloeg hij G. Nassine en schopte hij tegen de maxi-cosi.

Met betrekking tot V. Kevin verklaart G. Nassine dat deze ladderzat was en uit was op een vechtpartij doch hem niet aanraakte.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging A in hoofde van de derde beklaagde bewezen. De rechtbank verwijst terzake naar de verklaring van M. G. en de getuige D. D..

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging B, met uitzondering van de verzwarende omstandigheden voorzien in artikel 405 quater Sw., in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde bewezen.

De rechtbank herkwalificeert de feiten dan ook als volgt :

“ De eerste en de tweede

Als daders,

B. Opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan G. Nassine, die voor deze een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hadden,

te Lichtervelde op 16 september 2012.”

Het betreft hetzelfde feit en de eerste beklaagde werd van deze herkwalificatie in kennis gesteld zodat hij zijn verdediging in die zin kon aanpassen.

Dat de beide beklaagden het slachtoffer slagen toebrachten blijkt genoegzaam uit de verklaring van het slachtoffer na fotoconfrontatie en de verklaring van V. Jelle nopens zijn eigen aandeel en het aandeel van V. O. Günther in de feiten. Beide beklaagden werden overigens onmiddellijk na de feiten door de café-uitbater aangewezen als de daders van de feiten. Blijkens het voorliggende medische attest was het slachtoffer ten gevolge de feiten tijdelijke arbeidsongeschikt.

Op grond van de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting van deze rechtbank kan niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld dat een van de drijfveren van de door de eerste en de tweede beklaagde toegebrachte slagen en verwondingen bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen G. Nassine wegens zijn huidskleur of zijn afkomst.

De verklaring van M. G. wordt op dit vlak door geen enkel objectief element van het opsporingsonderzoek, zo ook niet door de verklaring van G. Nassine zelf, ondersteund.

Beide beklaagden ontkennen overigens racistische uitspraken te hebben gedaan.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging C in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde niet bewezen.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging C in hoofde van de derde beklaagde bewezen.

De rechtbank verwijst terzake naar de uitlatingen van de derde beklaagde op het ogenblik van zijn interceptie en zoals genoteerd door de verbalisanten. De feiten worden ter zitting overigens niet langer betwist.

2.

Op 29 september 2013 legt D. W. Jens klacht neer bij de politiezone Deinze – Zulte. De verbalisanten akteren ten titel van inlichtingen dat D. W. Jens onder de indruk is van de feiten en een bloeduitstorting vertoont aan beide ogen.

D. W. Jens verklaart dat hij als vrijwilliger aanwezig was op het car-evenement in de (...) te Tielt op een nabijgelegen parking. Voor het evenement waren zes olievaten aanwezig waarvan er slechts 4 in gebruik waren genomen. V. O. Günther en zijn vrienden gebruikten de twee resterende olievaten om er hun dranken op te plaatsen. Op een zeker ogenblik werd vastgesteld dat een vat ontbrak. D. Stefaan uitte toen vermoedens op een vriend van V. O. Günther. Het vat werd toen inderdaad aangetroffen in het voertuig van deze man. Toen D. W. Jens het vat uit diens voertuig haalde, riep de man dat hij het vat zou terugnemen. D. W. Jens replikeerde “ik denk het niet!”

V. O. Günther begon D. W. Jens toen uit te lachen omwille van zijn spraakgebrek. Hij duwde D. W. Jens tegen de grond en diende hem meerdere vuistslagen toe in het gezicht. Derden kwamen toen tussen om hen te scheiden.

V. O. Günther verklaart dat hij D. W. Jens een duw gaf omdat deze hem vals beschuldigde van het vat in de wagen te hebben verstopt. Mogelijks was hij daarbij iets te hardhandig. Door deze duw viel D. W. Jens op de grond. Hij ontkent het slachtoffer vuistslagen te hebben toegebracht.

C. Jens weigert een verklaring af te leggen uit vrees voor represailles van V. O. Günther.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging D in hoofde van de tweede beklaagde bewezen. De feiten worden overigens niet betwist.

Van een opzettelijke daad in de zin van de artikelen 392 en 398 Sw. is sprake zodra de dader de uitwendige daad die op het slachtoffer uitgeoefend werd, wetens en willens toegebracht heeft, zonder dat vereist is dat de dader die gevolgen van de opzettelijke gewelddaad gewild heeft.

(Cass. 10 september 1996, Arr. Cass. 1996, 726; Rev.dr.pén. 1997, 784 en Bull. 1996, 779)

Het materieel feit bestaat in het toebrengen van slagen, zonder dat vereist is dat verwondingen teweeggebracht worden. Een slag veronderstelt een schok of een stoot tegen een menselijk lichaam, waardoor dit in bruuske aanraking komt met een ander voorwerp van harde aard.

(J. N., Législation criminelle, III, p. 216, nr. 34)

De artikelen 392 en 398 Sw. met betrekking tot het opzettelijk toebrengen van lichamelijke letsels zijn van toepassing op alle opzettelijke gewelddaden, ongeacht de drijfveer ervan en zelfs als de dader de erdoor veroorzaakte schade niet gewild heeft. (Cass. 25 februari 1987, Rev.dr.pén. 1987, 692, Arr. Cass. 1986-87, 840, Pas. 1987, I, 761 en Bull. 1987, 761)

Het loutere feit van het niet gewild hebben van de gevolgen, voortspruitende uit het wetens en willens stellen van de bij de wet verboden handeling, sluit het algemeen opzet bij opzettelijke slagen en verwondingen niet uit.

(Antwerpen 23 maart 2001, R.W. 2002-03, 625, noot A. V.)

Een duw is een slag in de zin van de artikelen 392 Sw. en 398 Sw.

3.

De feiten zijn bijzonder ernstig.

De eerste en de tweede beklaagde hebben geen respect voor andermans fysieke integriteit.

De derde beklaagde ontbeert het aan respect voor personen van een andere huidskleur/origine en voor andermans eigendom. De uitlatingen van de beklaagde, zoals geakteerd door de verbalisanten, zijn bijzonder bedenkelijk en denigrerend.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en de sociale en wettelijke normen te respecteren.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

De eerste beklaagde V. Jelle is een thans 25-jarige alleenstaande man. Hij heeft twee kinderen uit vorige relaties.

Hij is werkeloos en ontvangt een ziekte-uitkering.

Hij heeft een strafverleden voor feiten van vernieling van afsluiting, opzettelijke slagen aan een minderjarige, opzettelijke slagen en opzettelijk beschadigen van roerende goederen.

Deze eerdere veroordelingen hebben bij hem geen gedragsverbetering kunnen bewerkstelligen.

Ter zitting verzoekt de beklaagde hem een werkstraf op te leggen.

De in 2011 uit hoofde van gelijkaardige feiten opgelegde werkstraf werd door de beklaagde niet uitgevoerd. De beklaagde kan hiervoor geen gegronde reden opgeven.

Blijkens de gegevens van het maatschappelijk verslag blijkt daarenboven

- dat de beklaagde liever een werkstraf zou doen dan een probatiemaatregel omdat hij hier vlugger van af zal zijn gelet op de wettelijke duurtijd van een autonome werkstraf ;
- dat de beklaagde de eerste afspraak met de justitieassistent niet nakwam zonder te verwittigen.

Het zich op correcte wijze houden aan afspraken is een essentiële voorwaarde voor het slagen van een werkstraf.

De rechtbank kan, gelet op de houding van de beklaagde zoals hierboven weergegeven, dan ook niet ingaan op het verzoek om een werkstraf op te leggen. Een werkstraf is trouwens maar zinvol wanneer de beklaagde deze ook effectief als een straf ervaart en niet als een manier om er vlug van af te komen, wat niet van aard is om hem tot blijvend normbesef te brengen en elke verdere recidive in zijn hoofde te voorkomen.

Wat betreft het opleggen van een probatiemaatregel, stelt de rechtbank, naast het feit dat de beklaagde zonder verwittiging geen onmiddellijk gevolg gaf aan de oproepingen van de justitieassistent in het kader van de maatschappelijke enquête, vast dat de beklaagde geen hulpvragen formuleert.

De feiten dateren reeds van meer dan twee jaar terug.

Indien het de beklaagde ernst zou zijn om te werken aan zijn agressieproblematiek had hij daar al lang en op vrijwillige basis werk van gemaakt.

Hiermee rekening gehouden, alsmede met :

- de aard en objectieve ernst van het bewezen verklaarde feit,
- de omstandigheden waarin dit gepleegd werd,
- de aard en de omvang van de schade van het slachtoffer,
- de persoonlijkheid van de beklaagde,
- de sociale situatie en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel,

zijn een gevangenisstraf en geldboete samen zoals hierna bepaald een wettige en passende betuiging voor de bewezen tenlastelegging. Deze straf is passend om recidive in zijn hoofde te voorkomen en hem tot blijvend normbesef en verantwoordelijkheidsbesef te brengen.

De tweede beklaagde V. O. Günther is een thans 30-jarige man. Hij heeft een strafverleden voor opzettelijke slagen met tijdelijke arbeidsongeschiktheid tot gevolg. Deze eerdere veroordeling heeft bij hem geen gedragsverbetering kunnen bewerkstelligen.

De beklaagde ging niet in op de uitnodiging van de justitieassistent in het kader van het aangevraagde beknopt voorlichtingsrapport.

Hiermee rekening gehouden, alsmede met :

- de aard en objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten,

- de omstandigheden waarin deze gepleegd werden,
- de aard en de omvang van de schade van de slachtoffers,
- de persoonlijkheid van de beklaagde,
- de sociale situatie en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel,

zijn een gevangenisstraf en geldboete samen zoals hierna bepaald een wettige en passende beteugeling voor de bewezen tenlasteleggingen. Deze straf is passend om recidive in zijn hoofde te voorkomen en hem tot blijvend normbesef en verantwoordelijkheidsbesef te brengen.

De derde beklaagde V. Kevin is een thans 29-jarige man. De beklaagde kent een stabiele levenssituatie: hij woont samen met zijn vriendin; beiden kennen een vaste tewerkstelling.

Hij heeft een strafverleden voor opzettelijke slagen met tijdelijke arbeidsongeschiktheid tot gevolg.

De beklaagde ontkent de feiten niet langer en blijkt inmiddels tot enig schuldinzicht te zijn gekomen.

Ter zitting verzoekt de beklaagde hem een werkstraf op te leggen.

Wat de straftoemeting betreft is de rechtbank van oordeel dat in casu de autonome werkstraf de voorkeur verdient boven een gevangenisstraf als passende maatschappelijke reactie op de gepleegde misdrijven.

Deze bestraffing zal er door haar heropvoedende en resocialiserende rol eventueel voor kunnen zorgen dat de beklaagde in de toekomst alle wetten en reglementen naleeft.

In toepassing van art. 37 ter §3 Sw. betreffende de werkstraf werd beklaagde voor de sluiting van de debatten ingelicht over de draagwijdte van de werkstraf en werd hij tevens in zijn opmerkingen gehoord.

Beklaagde heeft ter terechtzitting hiermee zijn akkoord betuigd.

De feiten zijn van aard om door een correctionele straf gestraft te worden. Art. 37 ter Sw. zoals ingevoerd bij wet van 17 april 2002 voorziet dat binnen de perken van de op het misdrijf gestelde straffen alsook van de wet op grond waarvan de zaak voor de rechter werd gebracht een gevangenisstraf of een geldboete moet worden voorzien in geval de werkstraf niet wordt uitgevoerd.

Rekeninghoudende met deze overwegingen zijn een werkstraf en een geldboete samen zoals hierna bepaald een passende bestraffing als aangewezen maatschappelijke reactie tegen het deviant gedrag van de beklaagde die hem duidelijk moet maken dat hij zich in de toekomst dient te schikken naar de geldende strafnormen.

Gezien de in hoofde van tweede beklaagde bewezen feiten B, zoals geherkwalificeerd, en D de uiting vormen van eenzelfde misdadig opzet, dient slechts één straf te worden opgelegd voor beide feiten samen, namelijk de zwaarste (artikel 65 lid 1 Sw.).

Gezien de in hoofde van derde beklaagde bewezen feiten A en C de uiting vormen van eenzelfde misdadig opzet, dient slechts één straf te worden opgelegd voor beide feiten samen, namelijk de zwaarste (artikel 65 lid 1 Sw.).

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:

2, 37ter par. 1, 2, 3 en 4, 40, 65, 66, 100, 392, 398 al. 1, 399 al. 1, 444, 521 van het Strafwetboek;

11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

162, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 191, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering; 1 van de wet van 05.03.1952 zoals gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II) (B.S. 30.12.2011);

4, 4° en 10°, 5, 19, 20, 1° van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd bij de wet van 10 mei 2007;

DE RECHTBANK,

Recht doende op tegenspraak voor eerste en derde beklaagde en bij verstek voor tweede beklaagde.

Verbetert de dagvaarding als volgt:

- de naam van de eerste beklaagde is “V.“ in plaats van ”V.”.

Herkwalificeert feit B in hoofde van eerste en tweede beklaagde als volgt:

“ De eerste en de tweede:

Als daders,

- om de misdaad of het wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt,

- om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd,

- om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

- om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

B. Opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan G. Nassine, die voor deze een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hadden, te Lichtervelde op 16 september 2012.”

Verklaart feit C niet bewezen in hoofde van eerste en tweede beklaagde; spreekt eerste en tweede beklaagde vrij voor dit feit en ontslaat hen van verdere rechtsvervolging ter zake, zonder kosten.

Verklaart feit B, zoals geherkwalificeerd, bewezen in hoofde van eerste beklaagde.

Wijst het verzoek van eerste beklaagde tot het opleggen van een werkstraf als ongegrond af.

Veroordeelt eerste beklaagde voor het feit B, zoals geherkwalificeerd, tot een gevangenisstraf van ZES MAANDEN en een geldboete van VIJFTIG EURO.

Verklaart feit B, zoals geherkwalificeerd, en feit D bewezen in hoofde van tweede beklaagde en veroordeelt hem voor beide feiten samen tot een gevangenisstraf van ACHT MAANDEN en een geldboete van VIJFTIG EURO.

Verklaart feit A en feit C bewezen in hoofde van derde beklaagde en veroordeelt hem voor beide feiten samen om binnen de twaalf maanden na de dag waarop dit vonnis kracht van gewijsde zal hebben bekomen, een WERKSTRAF van ZESTIG UREN te verrichten in een door de probatiecommissie aangeduide openbare dienst van de Staat, gemeenten, provincies, gemeenschappen of gewesten, of bij verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel doel, en tot een geldboete van VIJFTIG EURO.

Veroordeelt de beklaagden elk tot hun deel van de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, tot heden begroot op:

- in hoofde van eerste beklaagde: 38,51 euro;
- in hoofde van tweede beklaagde: 37,59 euro;
- in hoofde van derde beklaagde: 38,51 euro;

deze kosten veroorzaakt zijnde door de in hun hoofde bewezen verklaarde feiten.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1, eerste en tweede lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, gewijzigd bij de wetten van 26 juni 2000, 7 februari 2003 en 28 december 2011, voormelde geldboeten met vijftig opdecimes verhoogd worden en aldus gebracht op telkens 300,00 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboeten zullen mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van telkens vijftien dagen.

Beveelt dat, overeenkomstig artikel 37ter par. 1 Sw., bij gebrek aan het uitvoeren van de werkstraf binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde werkstraf zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van zes maanden.

Verplicht de veroordeelden elk een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimes en aldus gebracht op telkens HONDERDVIJFTIG EURO (150,00 EURO) te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 01.08.1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31.10.2005; artikel 1 van de wet van 05.03.1952 zoals gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II) (B.S. 30.12.2011)).

Legt de veroordeelden elk de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken op van telkens EENENVIJFTIG EURO TWINTIG CENT (51,20 EURO) in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013) (artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie (1).

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan voor wat betreft de gebeurlijke vorderingen van niet-vergoede schadelijders, gezien de zaak wat dit betreft niet in staat is (artikel 4 van de Wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, gewijzigd door artikel 2 van de Wet van 13 april 2005).

De rechtbank kon de eerste en tweede veroordeelde niet inlichten over de uitvoering van de vrijheidsstraf en over de mogelijke strafuitvoeringsmodaliteiten.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het Nederlands behandeld.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op vijftwintig februari tweeduizend en vijftien door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie correctionele rechtbank, samengesteld uit :

I. D., alleen rechtsprekend rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge;

In aanwezigheid van G. B. afdelingsprocureur bij het parket West-Vlaanderen;

Met bijstand van M. d’H., griffier.